

Stipendierapport

Studier i ryska vid Moskvauniversitetet.

Stipendium: 19 500.

Pengarna täckte studieavgift fem veckor på Moskvauniversitetet samt boende under samma period i lägenhet (den ursprungliga ansökan gällde studier på universitetet MGIMO, men efter att ha frågat Publicistklubben ändrade jag till MGU dvs Moskvauniversitetet eftersom det annars inte hade fungerat kalendermässigt), samt lite skolböcker och liknande studiematerial.

Stipendieberättelse: I slutet på förra våren hade jag glädjen att, tack vare ett stipendium från Hiertanämnden, studera ryska fem veckor på Moskvauniversitetet, som allmänt anses vara Rysslands kanske bästa beläget i den klassiska Stalinskrapan i utkanten av Moskva.

Jag hade då arbetat som korrespondent för tidningen Expressen sedan mer än ett år tillbaka (men hade då dock precis sagt upp mig och avslutat det uppdraget) och klarade mig helt hyggligt på talad ryska, där min nivå tillät mig göra enklare intervjuer, gå på presskonferenser, titta på nyhets-tv och ta mig runt i samhället utan några större problem.

Problemet var dock att jag nått lite av ett tak, eftersom jag bara i begränsad utsträckning studerat ryska i skolbänken utan snarare lärt mig genom användning och verbal inläring (jag bodde i Moskva under en tid som barn och har via mina visserligen svenska föräldrar haft ryska omkring mig under uppväxten) och därför var i stort behov av att stärka fundamenten, och särskilt då formell grammatik.

Jag hörde av mig till universitetet via deras sajt och uppfattade rakt igenom personalen där som hjälpsam och bra. Det var inte direkt några problem i kontakterna med dem, och själva lokalerna var inte svåra att hitta i universitetsområdet. Någon sorts kortare intervju med tillhörande lingvistisk besiktning hölls varpå jag sattes in i en relativt avancerad grupp tillsammans med ett par andra elever.

I efterhand kan jag tänka mig att den utvärderingen av min dåvarande språknivå var väl kort och hamnade lite fel, för även om det var en väldigt bra lärare och en bra grupp så var den avsevärt för avancerad för mig sett till skriftlig och grammatisk nivå (den talade delen liksom hörförståelse gick däremot bra).

Efter två veckor av dagliga lektioner som förmodligen hade varit väldigt bra för den som kunde hänga med i grammatiken, så bad jag om att få byta till en lägre grupp. Den var nivåmässigt bättre och jag lärde mig mycket mer där, även om studiemotivationen hos mina medstudenter vänligt uttryckt får sägas ha varit blandad.

Vad som kan vara intressant är att jag samtidigt pratade en hel del med en bekant och tidigare kollega som studerade på lägsta introduktionsnivån eftersom han inte hade erfarenhet av ryskastudier tidigare. Han verkade positiv till den erfarenheten, alltså nybörjarnivån på skolan, även om tempot eventuellt var något låg.

Vi studerade cirka fyra timmar om dagen, fyra dagar i veckan i skolan. Till detta tillkom dagliga läxor i form av skriv- och läsövningar som sedan rättades gemensamt i gruppen. Utöver detta tog jag extralektioner hos en privatlärare som jag kände sedan tidigare, för att försöka bena ut och angripa de enskilda grammatiska områden där jag inte hade någon tidigare erfarenhet för att på så sätt komma ikapp.

Många av medstudenterna bodde på skolan, medan jag bodde kvar i den lägenhet jag sedan tidigare bott i men annars hade lämnat, som låg i centrala Moskva nära den centrala ringleden, amerikanska ambassaden och kanske mer välkänt Arbat-området. Den lägenheten var bra om än något dyr på grund av läge och rubelkurs. Dock var boende på skolan i den ursprungligen tilltänkta kursen av liknande pris.

Möjligheten fanns att mot avgift bo på Moskvauniversitetet, vilket dock som jag förstod det är av rätt enkelt (eller med svenska mått mätt i värsta fall avskräckande) standard beroende på när på året man är där och var man har (o)turen att placeras. Fördelen med att bo på skolan är bland annat att det då är lättare att få visum, vilket är en nödvändighet och ett besvär att ordna annars, men det hade jag redan.

Moskva är en på många sätt fantastisk, och besvärlig, stad att bo i. Engelskkunskaperna är ofta blandade, även om väldigt mycket hänt under de senaste tio åren. För mig var det inget direkt bekymmer att klara några vardagssituationer, men om man inte kan någon ryska tidigare kan en del i vardagen vara något knepigt.

Summa summarum:

Skolan var överlag bra även om det känns väldigt beroende av lärare. Min första lärare var mycket bra, intressant, motiverande och rolig men höll tyvärr kurs på en alltför svår nivå. Min andra lärare var för all del trevlig, men det "avslappnade" formatet där elever satt i grupp och pratade en stor del av tiden snarare än satt på led och skrev grammatik kan eventuellt ha bidragit till att fokus sänktes och en del tid slösades bort.

Förmodligen är den som bäst om man har relativt goda ryskakunskaper redan, och dessutom har studerat i formell universitetsnivå snarare än "learning by doing" ute på stan. Jag har tidigare studerat arabiska i stipendiekursmiljö och då var det något mer systematiskt, vilket kan ha hjälpt en del (mig själv inräknad).

Studietiden var för mig väldigt välkommen och positiv och jag hade gärna studerat längre. När jag jobbade var det fullt upp med extremt lite tid till annat, och det var tråkigt att inte ha möjlighet att ägna mer tid åt ryskan. Det fick jag däremot göra nu!

Jag är väldigt tacksam för den här möjligheten, och väldigt glad att det blev av. Det har varit en stor hjälp, och min förhoppning är att kunna jobba vidare på det (något jag redan gör i dag).

Jag kan verkligen rekommendera ryskastudier på plats i Ryssland, inte minst i en tid där Ryssland och dess förehavanden upptar en stor roll i medierapporteringen som kanske inte alltid motsvaras av kunskaperna om landet.

Allt gott, tack och vänliga hälsningar.

Carl Fridh Kleberg
Stockholm
fridhkleberg@gmail.com